

Jak se potkává Ježíš? III.

(Pavel Jun)

K celému cyklu (4 programy) je ke stažení prezentace Jak se potkává Ježíš na <http://www.semcr.cz/na-lovu-perly/prilohy.html>

2. ZKUŠENOST R.

Jaké je podle vás, pro vás zadání života?

„O co jde...“ (Jak hodláte se svým životem naložit. Máte ho před sebou. Nebo když nechcete být osobní, tak i jak druzí s ním nakládají. Nebo bojí.

NEZLOSTĚ SE NA MĚ, ALE SLOVIT NĚKOMO A NERŮCT MU ODKUD TRÍSEL, KDO JE, KAM SMĚRÚJE, JAKÝ MÁ SMYSL JEHO EXISTENCE, TO LŽ HRAŇCI SE ŠKODOLIBSTI.

Můžete třeba přirovnáním, obrazem:

modelína,
pohár vína,
projekt, grant,
cesta).

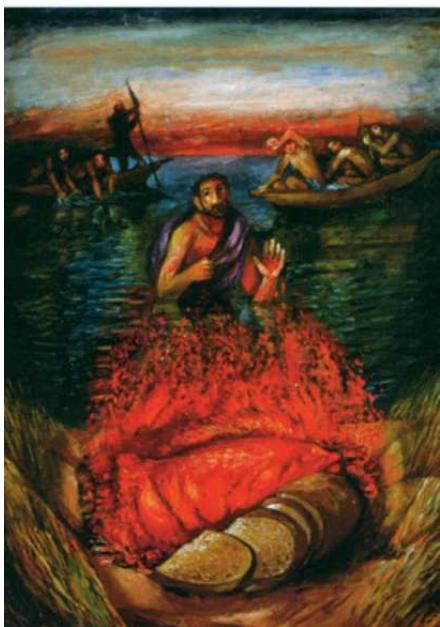
Napište na papírky. Sebrat a čist (osobně mluvit je asi těžší a intimní).

Užít si ho, bavit se.

Něco udělat, nechat po sobě.

Dnešní obraz:

jezero, lodě, rybáři na svých lodích. Břeh, oheň, chléb, ryby

Jak byste vyjádřili náladu, atmosfru?

Do obličejů nevidíme. Škoda.

Co ruce? Ztuhlí. Bud' si chrání obličej. Nebo jim ruce zůstaly i se síti ve vodě.

Něco se děje... to je jasné. Něco je hodně zarazilo.

Něco je vyrušilo v jejich práci, v jejich soustředění se na to „jejich vlastní“.

Něco se muselo **ozvat** – aby je, zaujaté svou prací, takhle soustředilo k sobě, vytrhlo z toho jejich...

Jen jeden z nich... Vidíme víc toho jednoho, který...

Spěchá, běží, vypadá jak běžec...

Kam běží? Nebo spíš: Proč utíká?

Všimneme si chlebů a ryby a ohniště.

Ten muž ale neběží k těm chlebům a rybě, k cíli... něčeho dosáhnout. To je jiný běh. (Vstříc! Takhle utíkají děti vstříc. Nebo milenci na nádraží. Nebo...)

Jsou to učedníci na Jezeře, kam se vrátili po Ježíšově smrti.

Takhle to bylo kdysi:

Zase: Abychom tomu dobře rozuměli, jaký (to), jaký má pro ně Ježíš význam, je potřebí jen připomenout tohle: Jak oni potkali Ježíše. Co u něj našli?

Tohle: byli rybáři, měli svůj život, svůj příběh, svou rodinu, svou starost, radost, práci, odpovědnost. Svůj život trochu propletený s příběhy jiných.

*Každý člověk to má vlastně tak: **má svůj příběh**. (trochu se dotýkající druhých, trochu zapletený do příběhů druhých, když některé si vybral, do některých se připletl nebo spadl).*

Postmoderní člověk to má v tomhle smyslu ještě dost přepjaté, ten se stará převážně (skoro výhradně) o svůj život, chápe ho jako (co nejbohatší, co nejkvalitnější, nejpo-hodovější) realizaci možností... (to je zadání života). Vzal na sebe jako hlavní životní úkol – realizovat si život podle sebe.

Učedníkům se stalo tohle: Jednou šel Ježíš okolo, a zavolal je, znamenalo to „**vyvolání**“ z jejich životů, pozvání k **Velkému úkolu, do velkého, dobrého, společného příběhu**... („lovit ne ryby, ale lidí“). Když byste to chtěli přiblížit, je nutné mluvit o Bohu, protože **jde o společný příběh Boha a lidí**... - definitivní, smysl dávající... dobrý, do něj byli pozváni, zavoláni – do něj mají patřit a do něj zvat.

Zkuste sledovat srdcem... co se stalo s jejich životem, když se jim dostalo takového pozvání... **jste pozváni do společného příběhu s Bohem**. Na mysli, na srdci smíte mít tento příběh, do Takového patříte.

Je to skutečný příběh. Ne paralelní, ne trip. A je Zásadní. Definitivní, rozhodující. Radix-příběh, kořenný, nosný, ...

Příběh, který má dosah – až k Bohu. Příběh s Bohem. V kterém by se všechny příběhy dotýkaly. V dobrém.

Přes Ježíše vstoupili do příběhu s Bohem. To je zkušenost učedníků.

A pak Ježíše zabili.

J 21,1-14

A to je náš obraz:

Po Jeho smrti – jsou učedníci znova na jezeře a chytají ryby... vrátilo se to zpátky, vypadá to, že vypadli z toho velkého slibného Božího příběhu s lidmi, protože se ztratil Ten, který je do něj pozval. A ne!!!

Co jim zbývá? Vrátili se... Stejně schéma jako v Mariině životě: návrat. Měli svůj malý... příběh. Pak dostali to Pozvání... a teď se zdá, že všechno skočilo a musí se vrátit...

Zjevení vzkříšeného učedníkům na jezeře je vlastně opakování scény z jejich povolání, jen jako završení... Reálně. S rozpaky z učednické strany (třikrát musel Petr snést otázku: „miluješ-li mne?“), s hloubkou... S tím, že pochopí, že **při tom Úkolu jsou nakonec hosty**... Že završení příběhu s Bohem je vzájemná bezpečná důvěřivá blízkost – jako u jednoho stolu.

Ten co utíká, je Petr. Proto utíká: Dává se k dispozici. (Při tomhle chci hrozně být...) A ostatní taky přijdou.

Co vás na obraze ještě zaujalo?

Petr se nedívá na připravené jídlo. Ale přes ně.

Znovu světlo z druhé strany než obloha napovídá.

Chléb. Zrno, které padne do země, zemře, aby vydalo užitek.

Jaký je užitek Kristovy smrti? To „jeho dílo“, o které vím Marie stejně jako učedníci... roste, žije, pokračuje, je definitivní...

To jídlo je symbol završení Příběhu s Bohem.

Pokračování...

Je tam spousta stop.
Přijíždí další rybáři.

A ta lod' je plná –
normálních lidí. I
dětí. „Našinců“.

Pokračuje to dál.

Co ta ruka napravo?
Je to alternativa?
Nicota, která pronásleduje?
Nechce stáhnout tu první?
Nebo i ona se chce chytit?
Vypadá to jakoby se chtěly setkat?

Jak potkat – poznat Ježíše? (jak nám může vystoupit z anonymního davu postav, kterých si nevšimnete, stát se postavou s nějakým Významem?)

První možnost byla přes Marii a to, co prožila u Něj: přijetí – jako od Boha, do hloubky, bezpodmínečně... (otázku po přijetí a přijatelnosti sebe sama máme na dně srdce...)

Druhá možnost pro nás jsou učedníci: Třeba budete mít víc smysl pro tohle: Jste ze svého příběhu (se svým příběhem) pozváni do příběhu s Bohem.

Dnes to může tolík znamenat: člověk si žije svůj malý příběh... **Všichni mají sklon žít svůj život, ve své perspektivě, podle vlastního scénáře...** (a o tom se diskutovat asi opravdu nedá) **malý a plytký a předem ztracený, když je pohrouzený do sebe. Když se z tohohle můžete dát „k dispozici“ velkému a dobrému a skutečnému (nenásilnému, svobodnému) příběhu... to je věc!**